

saadant Arbejde fremstillet saa billigt som muligt, men de have ogsaa den Pligt at faa det fremstillet saa godt som muligt, og navnlig have de først og fremmest en social Pligt overfor Landets Befolkning, og den maa der selvfølgelig ogsaa tages Hensyn til.

Naar man nu stiller det Regnestykke op: Hvad er bedst, at lade Bygningen af 30—40—50 Lokomotiver gaa ud af Landet og lade vore Penge gaa til fremmede Fabriker eller at lave dem selv, endog med Fare for at maatte betale 10 pCt. mere, naar man derved undgaar en Mængde Arbejdsløshed? — synes jeg dog, at dette af mig sidst nævnte Punkt maa komme i Betragtning, bortset fra, om man ellers vil sige, at det er ligegyldigt, at Pengene blive her i Landet og fortæres af Landets egne Børn, at man lader dem cirkulere mellem de øvrige Borgere og derved skaber et Velvære, som man ikke skaber, naar Pengene gaa andetsteds hen. Det er disse Betragtninger, jeg mener, man maa gøre gældende, naar man vil bedømme denne Sag, og de veje for mig meget tungt i Vægtskaalen. Men for øvrigt slaas der jo ingenting fast ved dette Forsøg. Der siges kun: Nu er Ministeren kommen saa langt, at han vil lade foretage en Undersøgelse ved et kombineret Udvalg for at se, hvorvidt vi ere i Stand til at lave vore Lokomotiver her i Landet for en rimelig Pris. Lad os saa vente og se Resultatet af denne Undersøgelse. Saa er det Tid at komme med de Betæneligheder, som her ere fremsatte.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Vi behøve ikke en Kommission eller noget Forsøg for at afgøre, at vi kunne bygge Lokomotiver her i Landet lige saa godt, som man andetsteds kan bygge dem. Naar vi ville betale det, det koster mere end at lade dem lave i Udlandet, kunne de selvfølgelig bygges her i Landet. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) roser den danske Industri og fremhæver, at den har været i Stand til at klare sig, og han henviser i saa Henseende til „Scandia“ i Randers. Men fordi en enkelt Industrigren har klaret sig, er det ikke sikkert, at alle Industrier klare sig, eller at den specielle Industri, her er Tale om, kan klare sig. For Resten vide vi i Finansudvalget, som det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) berørte, at det i dette Øjeblik ogsaa kniber for „Scandia“, og at Fabrikken søger gennem Ministeren at faa Hjælp til at ride den Storm af, som i Øjeblikket truer, men

disse Forhold skal jeg ikke komme nærmere ind paa — det vil i det hele ikke være heldigt her i Tinget at oplyse, hvad der i saa Henseende tænkes paa.

Det ærede Medlem siger endvidere, at hvad det her drejer sig om, kun er dette, at vi skulle give et Par Fabriker Lov til at prøve, om de kunne bygge disse Lokomotiver. Men det have de jo Lov til, hvad Dag de ville, det er ikke noget, vi behøve at give dem Lov til, enhver kan forsøge at bygge Lokomotiver. Nej, hvad der her er Tale om, er i Virkeligheden, som jeg har fremhævet tidligere, at give dem en Beskyttelse udover den, de have paa Toldloven. Jeg forstaa derfor heller ikke det ærede Medlems Standpunkt, naar han nu vil fastholde sin Udtalelse fra for 2 Aar siden, da han svarede det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), at han ikke foretrak danske Lokomotiver for udenlandske, naar de danske var dyrere. Hvis han vil fastholde denne Udtalelse den Dag i Dag, forstaa jeg ikke, at han kan gaa med til den af Ministeren skitserede Tanke. Det ærede Medlem var heller ikke enig med sin Kollega og Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), thi dette ærede Medlem hævdede jo, at selv om de danske Lokomotiver var 10 pCt. dyrere end de udenlandske, skulde vi alligevel tage de danske. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds vedkender sig altsaa, at han er villig til at betale 10 pCt. mere for danske Lokomotiver end for udenlandske. Et saadant Standpunkt kan jeg forstaa, men jeg synes ikke, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds kan fastholde, at han ikke vil foretrække danske Lokomotiver, naar de ere dyrere end udenlandske, hvis ogsaa han mener, at selv om de ere 10 pCt. dyrere, skulle vi have dem. Det er, som jeg sagde før, at vende to Ansigter frem. Det er Teori paa den ene Side og Praksis paa den anden. I Teorien er det ærede Medlem Frihandelsmand, men i Praksis er han en stor Beskyttelsesmand.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup): Jeg vil gerne gøre en Bemærkning angaaende de 10 pCt., som blev nævnte baade af den ærede Ordfører og det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen). Jeg vil nødig have, at det skulde slaas fast i den offentlige Bevidsthed, at vi skulle give 10 pCt. mere for indenlandsk Arbejde. Det har ingen Sinde været Meningen og er heller ikke Meningen her-